

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/132/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216211999
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2216211999.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatice Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Terézie Mecelovej v spore žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO 35 807 598, proti žalovanému: R. Z., nar. X. A. XXXX, trvalo bytom M. K., Z. XXX/X, o zaplatenie 1.572 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 15. marca 2018 č. k. 12Csp/34/2016-59, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zvyškovo zamietajúcej žalobu a v časti trov prvoinštančného konania p o t v r d z u j e.

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni istinu 669 eur s 5% úrokom z omeškania ročne z istiny od 1.9.2013 do zaplatenia v splátkach po 30 eur mesačne, vždy do 25. dňa mesiaca, pod stratou výhody splátok, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku; II. vo zvyšku žalobu zamietol; III. žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 132 ods. 1 CSP (zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov); § 261 ods. 3 písm. d/ a § 497 a nasl. Obch.z. (zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov); § 52 a nasl., § 54 ods. 1 a § 517 ods. 2 O.z. (zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy stranami); § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 ZoSÚ (zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy stranami) a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia O.z..

Vecne dôvodil, že žalobkyňa sa žalobou z 1.8.2016 domáhala rozhodnutia súdu, ktorým by bol žalovaný zaviazaný k zaplateniu jej istiny 1.572 eur, úroku z omeškania 5% ročne z istiny od 1.9.2013 do zaplatenia, všetko titulom nesplateného úveru poskytnutého v sume 800 eur. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzavrela zmluvu o úvere č. 207800451 dňa 30.11.2012, žalovaný mal úver vrátiť spolu s príslušným poplatkom (772 eur) v 12 mesačných splátkach po 131 eur od januára 2013, svoj záväzok nesplnil, v prospech zmluvy nezaplatil žiadnu splátku (o čom bolo vedené aj trestné konanie ukončené rozsudkom, ktorým bol žalovaný uznaný za vinného, žalobkyňa ako poškodená bola odkázaná na občianskoprávne konanie). V zmysle Všeobecných podmienok sa strany dohodli, že tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok, zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na administratívu. Na preukázanie svojich tvrdení žalobkyňa predložila súdu vyplnený a potvrdený zmluvný formulár, v znení ktorého bola uzavretá zmluva o úvere č. 207800451 dňa 30.11.2013 (správne 30.11.2012) medzi žalobkyňou a žalovaným. Žalovaný mal úver splácať po 131 eur v 12 mesačných splátkach počnúc dňom 9.1.2013, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je uvedená údajom 302,67%, úroková sadzba v zmluve

uvedená nie je. Žalobkyňa nepredložila súdu Všeobecné podmienky. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 4T/72/2014-138 z 26.11.2014 bol žalovaný uznaný vinným (okrem iného) pre prečin úverového podvodu, podľa skutkovej vety nezaplatil na úvere žiadnu sumu, škodu si žalobkyňa (v trestnom konaní v postavení poškodenej) vyčíslila na 1.057,33 eur, rozsudok nadobudol právoplatnosť 26.11.2014. Žalovaný k nároku žalobkyne uviedol, že úver mu bol poskytnutý vo výške 800 eur, vyplatený v hotovosti, z ktorej bola ihneď odpočítaná prvá splátka, žalobkyňa sa napriek výzve súdu k tejto skutkovej okolnosti nevyjadřila.

Strany teda uzavreli zmluvu o úvere, na preukázanie tohto tvrdenia žalobkyňa predložila súdu vyplnený a potvrdený zmluvný formulár, v zmysle ktorého bol žalovanému poskytnutý úver v uvedenej výške, ktorú skutočnosť žalovaný nesporeoval. Žalovaný preukázateľne nedodržiaval svoje povinnosti určené mu zmluvou, tvrdenia žalobkyne v žalobe po skutkovej (vecnej), ani po právnej stránke v súdnom konaní (spore) namietal (správne nenamietal). Zmluva však neobsahuje všetky náležitosti určené ustanovením § 9 ods. 2 ZoSÚ - konečnú splatnosť úveru (písm. f/), ani úrokovú sadzbu (písm. i/). Pre absenciu týchto (povinných) náležitostí zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z ust. § 11 ods. 1 ZoSÚ. Aj absencia čo len jednej z náležitostí určených zákonom má tieto dôsledky. Vychádzajúc z uvedeného je potom žalovaný povinný vrátiť žalobkyňi len hodnotu toho, čo mu dodávateľ - veriteľ poskytol, bez akéhokoľvek navýšenia, teda bez úrokov z úveru, bez poplatkov, poistenia.

Vyhodnotením vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne v plnom rozsahu, pre absenciu zákonom určených náležitostí zmluvy o úvere v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ bol nárok žalobkyne oprávnený výlučne na poskytnutej sume úveru (800 eur) po odpočítaní sumy, ktorú žalovaný zaplatil (131 eur), vrátiť musí teda 669 eur. Len v tejto časti bol nárok žalobkyne dôvodný a iba v tejto časti súd žalobe vyhovel. Priznal zároveň žalobkyňi aj nárok na úrok z omeškania (uplatnený v súlade so zákonom) z priznanej čiastky, odo dňa navrhovaného žalobkyňou, keďže žalovaný sa s vrátením úveru preukázateľne dostal do omeškania. Vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

V časti o trovách konania svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, vecne dôvodil, že žalovaný má ako úspešnejšia strana sporu nárok na náhradu trov konania, podľa obsahu spisu mu však v spore žiadne trovy nevznikli.

2. Proti tomuto rozsudku iba v jeho časti zvyškovo zamietajúcej žalobu (výrok II.) podala včas odvolanie žalobkyňa, s návrhom na jeho zrušenie v napadnutej časti a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Právne svoje odvolanie odôvodnila odvolacími dôvodmi uvedenými v § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, teda tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vecne dôvodila, že ZoSÚ považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov iba v prípade, ak dôjde k naplneniu § 11 ods. 1, nakoľko však nedošlo k naplneniu dôvodov, nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Doba trvania zmluvy o úvere a výška ročnej úrokovej sadzby ako aj ďalšie obligatórne náležitosti boli uvedené v prílohe Štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere. Doba trvania zmluvy o úvere je uvedená aj v bode 2. na 12 mesiacov a ročná úroková sadzba je uvedená v bode 3. vo výške 32%. Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov bola uvedená rovnako v bode 3., kde je uvedené, že mesačná splátka obsahuje rovnomernú splátku istiny, úrokov a poplatku. Ako dôkaz označila Štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Žalobkyňa nesúhlasí s tvrdením súdu o absencii RPMN v zmluve o úvere, nakoľko údaj o výške RPMN bol uvedený v časti nasledujúcej po označení zmluvných strán, označený ako RPMN. Zákon v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere nestanovil maximálne možnú prípustnú výšku odplaty. Ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31.5.2014, čo znamená, že pokiaľ bola spotrebiteľovi poskytnutá pôžička alebo úver na základe zmluvy uzavretej do 31.5.2014, obmedzenie výšky odplaty sa tu nebude aplikovať. Regulácia odplaty sa riadi § 53 ods. 6 O.z., v zmysle ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutia peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Aktuálny záver rozhodovacej praxe je taký, že u nebankových subjektov nemožno obvyklú výšku úrokov odvodzovať od výšky úroku požadovaného bankami. Podľa Vrchného súdu v Prahe je u nebankových subjektov potrebné postupovať inak. V týchto prípadoch sú kedykoľvek poskytované pôžičky alebo úvery osobám, ktoré by pôžičku či úver od banky nedostali pre isté riziko spojené s osobou dlžníka. Je nutné vziať do úvahy, že v prípade týchto peňažných prostriedkov je

požadované v porovnaní s bankami menšie zabezpečenie a požiadavky klientov sú vybavované omnoho pružnejšie, ako tomu býva u konzervatívnejších bánk, čo je ale vzhľadom na ich zameranie pochopiteľné. Preto je logické, že s ohľadom na výrazne vyššie podnikateľské riziko sú úroky požadované týmito nebankovými veriteľmi tiež vyššie ako obvyklé bankové úroky. Pre zistenie obvyklého úroku pre tento typ pôžičky je nutné zistiť, aká výška úrokov bola požadovaná obchodnými podnikateľskými subjektami v prípade zmlúv o krátkodobej pôžičke a úvere v určitom období (rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe sp.zn. 12Cmo/95/2005, Švestka, Spáčil, Škárová, Hulmák a kol., Občiansky zákonník I., § 1 - 459, Komentár. 2. vydanie. Praha. C.H. Beck, 2009, s. 67 - 68). Ak teda žalovaný namieta výšku odplaty za poskytnutie a vrátenie peňažných prostriedkov, znáša v tomto smere dôkazné bremeno a musí preukázať, že v čase a mieste uzavretia zmluvy išlo o odplatu, ktorá výrazne (podstatne) vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných inými subjektami poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov (tak ako žalobkyňa). Je teda zrejmé, že slovenské právo a slovenský zákonodarca poplatok za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj výslovne uvádza. Čo sa týka poplatku za poskytnutie úveru, ten nie je podľa žalobkyne neprimerane vysoký vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa je nebankovým subjektom, ktorého riziko podnikania, ako aj podnikateľské náklady sú rozdielne - vyššie oproti bankám. Pokiaľ ide o samotnú výšku príslušného poplatku, tento v čase uzatvorenia zmluvy o úvere dlžníkovi vyhovoval, keďže nič voči jeho výške nenamietal, zmluvu o úvere uzatvoril a peňažné prostriedky od žalobkyne prostredníctvom obchodného zástupcu prevzal. Teda bolo na dobrovoľnom rozhodnutí dlžníka, či na dané podmienky úverovej zmluvy pristúpi alebo nie. Žalovaný v prípade, že po podpise zmluvy o úvere nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či RPMN je vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o úvere. Uvedené právo žalovaný nevyužil, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia úveru. K tvrdeniam žalobkyne týkajúcim sa konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru poukázala odvolateľka aj na rozsudok Súdneho dvora z 9.11.2016 C-42/15, z ktorého citovala.

Prílohou odvolania boli Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a na tej istej listine Informácia o RPMN a priemerná RPMN na príslušný spotrebiteľský úver z 18.12.2013 (č.l. 67), podpísané spotrebiteľkou Vilmou Zimanovou (teda inou osobou ako je žalovaný) vo vzťahu k žiadosti o úver 403701677 (teda k inému úveru).

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zvyškovo zamietajúcej žalobu treba navzdory námietkam odvolateľky považovať za vo výroku vecne správny.

5. Súd prvej inštancie predovšetkým správne kvalifikoval právny vzťah založený zmluvou medzi žalobkyňou a žalovaným ako založený spotrebiteľskou zmluvou, keďže táto spĺňala definičné znaky takejto zmluvy, ako aj definičné znaky subjektov spotrebiteľskej zmluvy.

6. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na právnom názore, podľa ktorého je potrebné považovať spotrebiteľský úver, poskytnutý žalobkyňou žalovanému na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, za bezúročný a bez poplatkov, pre absenciu obligatórnych zákonom stanovených náležitostí takejto zmluvy, konkrétne pre neuvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a neuvedenie úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a i/ ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru; i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru,

podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva.

Ustanovenie § 11 ods. 1 ZoSÚ vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Výklad a aplikácia ustanovení ZoSÚ musí byť v súlade so zmyslom a účelom tohto zákona. Tým, že zákon nedodržiava iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy postihuje, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je faktické nerovné postavenie vo vzťahu k profesionálnemu dodávateľovi a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a dostupnosť právnych služieb, ako i možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený a pri uzatváraní zmluvy je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť a to formou obmedzenia autonómie vôle. Tá predstavuje elementárnu podmienku fungovania materiálneho právneho štátu, nie je však úplne absolútna a v rámci spotrebiteľských vzťahov je limitovaná princípom ochrany slabšej strany, teda spotrebiteľa (ktorý koná s dôverou v druhou stranu jej prezentovaný skutkový stav). Z uvedenej koncepcie spotrebiteľského práva vychádzal aj zákon ZoSÚ, ktorý stanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti, a to práve tie, ktoré sú uvedené v § 11 ods. 1 ZoSÚ zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuviedenie sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu.

Prílohou žaloby v predmetnom spore bola „Zmluva o úvere - uzavretá doleuvedeného dňa medzi“ zo dňa 30.11.2012, v ktorej je ako veriteľ označená žalobkyňa a ako dlžník žalovaný, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a úroková sadzba spotrebiteľského úveru nie sú v tejto zmluve uvedené. Žalobkyňa tvrdila uzavretie tejto zmluvy (z ktorej vyvodzovala svoj nárok) so žalovaným a žalovaný jej uzavretie nesporeoval. V žalobe žalobkyňa uviedla, že VPPÚ (Všeobecné podmienky poskytnutia úveru) sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a v týchto sa strany dohodli, že tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny poplatku zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, avšak tieto VPPÚ neboli žalobkyňou predložené ani v konaní pred súdom prvej inštancie ani v odvolacom konaní. V podaní zo 4.10.2017 sa žalobkyňa o.i. vyjadrila k otázke zosplatnenia úveru, poukazujúc na bod 4 vetu tretiu VPPÚ, ktoré však ani s týmto podaním nepredložila. Žalobkyňa v konaní pred súdom prvej inštancie netvrdila (v žalobe, jej doplnení ani v iných jej podaniach, keď pojednávaní sa nezúčastnila) ani nepreukázala, že termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a úroková sadzba spotrebiteľského úveru boli stranami zmluvne dojednané.

Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní dôvodí, že doba trvania zmluvy o úvere a výška ročnej úrokovej sadzby ako aj ďalšie obligatórne náležitosti boli uvedené v prílohe Štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere, doba trvania zmluvy o úvere je uvedená aj v bode 2. na 12 mesiacov a ročná úroková sadzba je uvedená v bode 3. vo výške 32%, odvolací súd k tomu uvádza, že tieto tvrdenia boli uvedené až v odvolacom konaní (viď nižšie) a doposiaľ nebol predložený dokument Štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, týkajúci sa žalovaného a úverovej zmluvy uzavretej medzi stranami, ktorý by preukazoval tvrdenia žalobkyne. Táto námietka preto nebola dôvodnou.

Súd prvej inštancie rozhodol preto správne po zistení, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami sporu neobsahuje obligatórne obsahové náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) a i) ZoSÚ a z tohto dôvodu je treba úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

7. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

Opravný prostriedok s právom novôt povoľuje subjektu prednášať nové skutočnosti a dôkazy. Uvedené znamená, že odvolací súd je aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, ak sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie.

V predmetnom spore nebol žalobkyňou uplatnený pred súdom prvej inštancie prostriedok procesného útoku, a to skutkové tvrdenie, že výška ročnej úrokovej sadzby ako aj ďalšie obligatórne náležitosti (zmluvy o spotrebiteľskom úvere) boli uvedené v prílohe Štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere, a ročná úroková sadzba je uvedená v bode 3. vo výške 32%. Takéto skutkové tvrdenie uplatnila žalobkyňa až v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie, rovnako až v odvolaní označila ako dôkaz Štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere (viď vyššie reprodukované odvolanie žalobkyne), na ktoré však odvolací súd nemohol prihliadnuť, nakoľko sa netýkali procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, nemalo byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a nešlo o prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré by odvolateľka bez svojej viny nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, čo ani odvolateľka v odvolaní netvrdila, neuvádzala, že by malo ísť o opravný prostriedok s právom novôt.

Naviac prílohou odvolania boli Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a na tej istej listine Informácia o RPMN a priemerná RPMN na príslušný spotrebiteľský úver z 18.12.2013 (č.l. 67), podpísané spotrebiteľkou N. T. (teda inou osobou ako je žalovaný) vo vzťahu k žiadosti o úver 403701677 (teda k inému úveru).

8. Odvolací súd riadiaci sa týmito úvahami preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zvyšovo zamietajúcej žalobu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, čo sa týkalo aj vecne správneho a odvolacími dôvodmi nespochybného rozhodnutia o trovách prvoinštančného konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie o odvolaní (porov. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 78/05).

9. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

S prihliadnutím na výsledok odvolacieho konania, v ktorom bol plne úspešný žalovaný, vzniklo žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyňi. Odvolací súd mu však náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko podľa obsahu spisu mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, žiadne si neuplatnil a je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa mu náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018).

10. Tento rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)